

Büyüdüm Anne

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 23 Mayıs 2021

Dile kolay

On iki yıldır yoksun.

Ama inanılmaz olan ne biliyor musun?

Halen inanmıyorum öldüğüne.

Hiç büyümeyeceksin derdin,

Seni kaybettiğim gün büyüdüm,

Büyüdüm anne.

O yalnızlığı, o sevgisizliği,

Derinden duyduğumda

Büyüdüm, kocaman adam oldum anne.

Gülümseyen gözlerinin "Sabit bakışında"

O sela sesinde, o musalla taşında,

Üstüne o yeşil örtüğü örtüklerinde,

Büyüdüm anne.

"Terli terli su içme,

Kendine dikkat et,

Üstüne bi' şey giy üşütme,

Vitamini kabuğunda onun,

Ben sana aynısından yaparım"

Değişlerin bitiğinde

Büyüdüm anne.

Ağrıyan yerimin neresi olduğunu bilişlerin,

Hastalandığımda sırtıma koymak için,

Gazete kağıdını delişlerin,

Bittiğinde.

Maça gideceğim diyerek bir gecede ördürdüğüm,

Yeşil siyah kaşkol ve başlık eskiyip yittiğinde,

Büyüdüm anne.

Ördüğün kışlık patiklerin,

Yerine yenisi gelmediğinde.

Semsek kokusunu duymayalı.

"Göbeğin düşmüştür" Diyerek,
Bardak çekmeyeli,
Çıkan parmağımı yerine takmayalı
Büyüdüm anne.

Elektrikler kesildiğinde,
İçli sesinden
Türküler duymayalı.
Yanan tencereye
Eteğini kaldırıp koşarak,
Kendini yakmayalı.
Büyüdüm anne.

Sabır taşı olsa çatlardı
Sözünü duymayalı.
Hangimizi daha çok seviyorsun dediğimde,
Derinden bir iç çekip;
"Beş parmağın hangisini kessen acır"
Örnelemene gözlerim dolalı.
Büyüdüm anne.

Senin bir derdin var
Ben anlarım,
Gözlerinden belli
Bana söylemeyeceksin de,
Kime söyleyeceksin
Deyip pamuk ellerine başımı okşamayalı
Büyüdüm anne.

Yanisi bir yirmi üç Mayıs günü,
Büyüdüm
Karan büyüdü anne.
Gözlerim doldu dolu
Dudaklarım titreyerek
Sana şiirler yazalı
Büyüdüm anne.

Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret)
22 Mayıs 2021 Saat 21.00

Güzelçamlı/Kuşadası